

яка тяжіє до європейського зразка органів поліції. Але кожна з поліцейських систем має свою індивідуальну історію розвитку та свою специфіку, тому вдосконалення системи органів внутрішніх справ та поліції зокрема має відбуватися з урахуванням позитивного досвіду поліцейської діяльності провідних країн Європи, зокрема Сполученого Королівства Великобританії.

Одержано 23.04.2019

НАУКОВИЙ ГУРТOK
КАФЕДРИ ЕКОНОМІКИ ТА ФІНАНСІВ
ФАКУЛЬТЕТУ № 6

УДК 339.9

Карина Віталіївна БЕЗСМЕРТНА,

студентка І курсу факультету №6 ХНУВС

Науковий керівник: доктор економічних наук, професор Садиков М. А.

РОЗВИТОК МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ

Міжнародний фінансовий ринок – це ринок вільних, придатних для інвестування за межами свого утворення та походження грошових ресурсів, міграція яких знаходиться під дією попиту та пропозиції, існуючих в окремих країнах та регіонах, а також під контролем держав та міжнародних валютно-фінансових центрів.

Міжнародний фінансовий ринок є механізмом купівлі-продажу фінансових активів і належного задоволення попиту та пропозиції суб'єктів міжнародних економічних відносин на грошові кошти і капітал. Основним призначенням цього ринку є забезпечення перерозподілу між країнами тимчасово вільних фінансових ресурсів і отримання від цих операцій певного доходу, а також забезпечення міжнародної ліквідності.

Вкладниками на міжнародному ринку є підприємства, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність, інституційні інвестори, приватні особи, державні фінансові установи. Всі вони при цьому ставлять різні цілі і мають різні можливості залежно від регулювання відповідних національних ринків.

Центральні банки та державні фінансові установи розміщують на міжнародному ринку свої валютні резерви. Підприємства використовують тимчасово вільні грошові кошти для отримання доходу. Позичальниками на міжнародному ринку виступають великі багатонаціональні корпорації, державні та приватні підприємства, центральні й комерційні банки, уряди та державні фінансові установи. При цьому більша частина всіх кредитно-депозитних операцій сконцентрована на міжбанківському ринку, тобто учасниками таких

операцій є винятково банки, а більшу частину позичальників останніми роками становлять резиденти промислово розвинених країн.

Це стало наслідком неплатоспроможності країн «третього світу», які становили значну частину позичальників на міжнародному ринку в 80-х рр. Банки промислово розвинених країн досить давно здійснюють діяльність на міжнародному ринку. Основними операціями міжнародних банків є оптові операції на міжбанківському ринку, операції з фінансування міжнародної торгівлі, фінансування окремих держав.

Отже розвитку міжнародного фінансового ринку може сприяти:

- зростаючий взаємозв'язок між національним та іноземним секторами економіки як наслідок посилення значення зовнішньої торгівлі;
- перегулювання грошових, капітальних потоків, валютних курсів та міграції трудових ресурсів;
- посилення ролі та значення міжнародних фондових бірж та фінансових інститутів в результаті впровадження новачій в торгівлю фінансовими інструментами та удосконалення платіжних розрахунків;
- розвиток електронних міжбанківських телекомунікацій, електронний переказ фінансових активів;
- концентрація міжнародних фінансових ринків;
- зростання міжнародного обміну і активізації потоків капіталу між країнами;
- посилення інтенсивності міжбанківської конкуренції за ринки збуту позичкових капіталів та надання фінансових послуг.

Головне призначення міжнародного фінансового ринку полягає в забезпеченні перерозподілу між країнами акумульованих вільних фінансових ресурсів для сталого економічного розвитку світового господарства й одержання від цих операцій певного доходу.

Головною функцією міжнародного фінансового ринку є забезпечення міжнародної ліквідності, тобто можливості швидко залучати достатню кількість фінансових засобів у різних формах на вигідних умовах на наднаціональному рівні.

Д. М. Михайлов виділяє «грошовий ринок», «ринок деривативів» і «ринок капіталів». Усі ці три ринки об'єднують певні частини «кредитного ринку» і «ринку цінних паперів», залежно від строків реалізації майнових прав і типу зобов'язання.

В економічній літературі вказується на існування об'єднання ринку банківських кредитів і ринку боргових цінних паперів під назвою «кредитний ринок». Відомий український фінансист О. Д. Василик (його погляди підтримує С. Я. Боринець) зазначає, що ці ринки не можна поєднувати під однією назвою, їх треба розглядати окремо, бо вони суттєво різняться, хоча такі цінні папери, як облігації, векселі, ноти, депозитні сертифікати, і мають боргову природу. По-перше, при одержанні коштів на кредитній основі їх власник не змінюється. При купівлі боргових цінних паперів власник коштів змінюється. Існують облігації конвертовані в акції. По-друге, є певні відмінності й в одержанні

доходу на вкладені кошти на ринку боргових цінних паперів і на ринку банківських кредитів.

Національні ринки істотно впливають на міжнародний ринок цінних паперів; ступінь впливу залежить від обсягу та розвиненості кожного з національних ринків. Одним із найважливіших показників ринку є його капіталізація, яка відображає ринкову вартість усіх компаній, що беруть участь в операціях на фондовому ринку. Ринкова вартість компаній визначається як добуток курсової вартості їх акцій на кількість акцій, які перебувають в обігу. Найвищий показник капіталізації має ринок акцій США, друге місце займає ринок Японії, а три найбільших ринки світу (США, Японії і Великої Британії) мають загальний показник капіталізації, що становить близько 77 % світового ринку акцій.

Одержано 17.04.2019

УДК 336.14

Андрій Миколайович ВАЩЕНКО,

студент групи Ф6-ФБСзср-17-1 ХНУВС

Науковий керівник: доктор економічних наук, доцент Маковоз О. С.

РОЛЬ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ ДЛЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Важливою умовою побудови демократичної держави є самостійність і фінансова незалежність регіонів у здійсненні покладених на них функцій. Водночас з особливою гостротою постає проблема удосконалення механізму формування ресурсів місцевих бюджетів, якому властиве чітке розмежування повноважень між усіма рівнями влади та розподілу доходів між ланками бюджетної системи країни.

Нині показники соціально-економічного розвитку України свідчать, що існуюча система централізованого управління країною та її економікою не змогла комплексно забезпечити оптимальних взаємозв'язків територіальних інтересів із загальнодержавними. З огляду на це особливої значущості набуває впровадження реформ децентралізації в цілому та у регіонах зокрема. Необхідною передумовою здійснення процесу розширеного відтворення та соціального забезпечення регіонів є наявність фінансових ресурсів органів місцевого самоврядування. Обґрунтування сутності, природи виникнення, особливостей формування, розподілу та використання фінансових ресурсів нерозривно пов'язано з розумінням змісту місцевого самоврядування та місцевих бюджетів.

Досвід усіх розвинених держав світу переконливо свідчить про те, що саме місцеве самоврядування зміцнює основи народовладдя, створюючи необхідні умови для життєдіяльності місцевих співтовариств, стабілізує політичну систему в цілому, виступаючи важливим механізмом забезпечення єдності країни та цілісності держави.